

Ljubečko moje!

Kaj me da sem ti še dolga odpora na opravičje o koncu svoje ljubezni? Menila sem ti pisati o tej zadevi že večkrat, a me da se mi, zato si tako le mislim, naj se ta akt reši rajši postmeno, kadar boi pri meni!

Nadalje sem ti že pa pisala 2 pismi o Skatzenkeg, a ker sta bili obe pomešani s smernimi sentimentalnostmi, raztrgala sem ju obe.

Da bi moja mama žala, kako sem hvalila Ludermannov Skatzenkeg in da bi bila čitela potem s Slovenci trojki Kihito, dejala bi mi gotovo: "Ti, Marica, ti res ne poznaš drugega ptica kakor jabo, tista se pa ptice ni." Hm, rekla bi z mano raj: "Prav imate, le počepi meni naj kopitar!"

Odkritostno ti povem, da me je za povest najbolj onel oni boj, kateri kaže finaki samim reboj proti Regini. Zakaj? Ker se je meni godilo lani ravno tako! To je bil odločilni moment, da sem navidezno prežela vse drugo. Navidezno pravim, kajti dobro se spominjam, da sem rekla čitarovi to delo kolego. ma: "Na prvi pogled se vidi, da je delo velikega duha, le to me seji, da prijatelj tako nečuvno maže Poljake. Zakaj mora prav Goran igrati tako plo. go!" Dvomila sem tudi o jankovi kreposti, kajti moški ostane moški

in najsi ljubi še tako iskreno drugo dekle, kadar ga prisili njegova narava,
išče zadovoljenja pri drugih. In prav radi tega, ker obožava svoj ideal, ki
se mu vidi nedotakljivo, primoran je kreniti na ostranska pota.

In ta Ludermanınov junač, da bi bil takl Alžirij? Črna!

Nadalje mi je zagovetka, zakaj je Regina tako pasje gosta svojemu
proemu gospodarju. To je pretirano. V drugem slučaju je stvar že verjetnejša,
ker svojega drugega gospodarja ljubi.

Taki kmetje, kakor jih vlika Ludermanın, bi mi na vsak
način ugajali v življenju, ker pa jih neveda ni, zato se pa mora smehljati,
ko čita tiste prigore, ker nastopajo oni.

Tem, kako piše Ludermanın o Poljakih, debatorstva pa tudi
g našim kaptentom in pes, kaj je reklo to kratkovidno bitje?

„No, warum soll denn einmal ein Polke nicht ein schlechter Herr sein?“
„Sveti križ baji čez te, sem si mislila! Ne, pa dolga mu tudi ne
ostaneu picesar. V debatah mi pa, hvala Bogu, res dobro stori moj okorni
jezik. In rada imam take debate, ki otrijo duha.“

Kar se tiče moje zgodovinske studije, svobodno natipnet
prvi del kakor namotojen planek brez istega gesla, če pritišne suša v
tvojim prednistvu, kajti jaz se moram zaglobiti še bolj v našo zgodbo,
vino, česar nis pa do danes niseem končala in še ne sem tako kmalu.

O mojem geslu, Joniti je treba, pošiljam ti stopro danes
pesmico o ptisu, katero je napravilo moje na me. Ni mnogo opisano, a
še rečem, da je pri prvem pogledu „mla“ moja neumoljiva duša,
Kaj se ti zdi?

Oh, kako krasna je tvoja teta 'morgana, dieni moj Eugen
Stefanie, moj ljubeček! Jedva čakam od jednega Jovna' do drugega.
Danes pa si ne morem kaj, da bi se začela čitati tvoje povesti igrova.
Na nekaterih mestih se pa kar naveljavam s tvojim velikim duhom!

In takega dekleta naj bi človek ne ljubil in se ne odusoljal
zanj? Kako ljubim tvojo dušo, gvezda mojeh beljih, obovka vrednih
dnij!

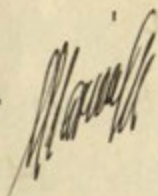
Ali si zdravo, moja ljubeč? Oberweck, dela imaš, dela, kaj ne?
Mitar si preveč ne prizadeni, naj naš narod polagoma, a zato tem dalje
živja plodovo tvojega plemenitega duha! Nečaj se, veruj se! Tem, da
ti radi ~~traj~~ sebe nič ni, ako pures! Veliki duhovi se smrti, katere
jih oprsti telesnih spon ne boje in dobro vedevši, da njih dah ostane
čisto v zemlji na polov pelke, ne vdihajo: „Se smrti ne!“ Ti pa moraš
mi picer na ljubo svojemu narodu. Verstandley - vous? Da?

In najiskrenejša moja molitev je: „Bog, dolgo, dolgo dobro moji
Márici, meni pa Haupttreffer s 100.000 Kronami.“

In natančno 100krat toliko poljubitev ti pošilja,
iskreno in nežno te prekaže

na pedro

tvoja

23.5.98.